

РАДОВАН М. МАРИНКОВИЋ

СТАНОВНИШТВО СЛАТИНЕ, ЖАОЧАНА, КУКИЋА И МРШИНАЦА

Од 1866. године, па све до иза другог светског рата, Слатина, Жаочани, Кукићи и Мршинци сачињавали су углавном једну сеоску општину — слатинску. Пре тога, помињане су и мршиначка и слатинска општина.

Ако се изузме студија Радоја Ускоковића „Исељени Никшићи“, порекло становника ових села није нико истраживао. Надежда Половина, професор Чачанске гимназије, у својој хроници ових насеља, која се у рукопису чува у Међуопштинском историјском архиву у Чачку, само је евидентирала најстарије родове у Слатини, Мршинцима, Жаочанима и Кукићима истичући, за поједине, када су и одакле досељени, углавном без прецизнијих података. Отуда је ово први покушај да се свестраније расветли порекло становништва на овом простору коришћењем углавном оскудних докумената, матичних књига крштених, венчаних и умрлих, спитафа са надгробних споменика и казивања најстаријих памћеника. При том, аутор напомиње да ни његова истраживања, посебно за Мршинце, нису дала најпрецизније податке за поједине родове: једноставно, недостајали

су аутентичнији извори. Нове провере се једноставно подразумевају, ако су уопште могуће: недостају документа, а садашње генерације нису запамтиле казивања предака о досељавању у ова села. (Посебно су непотпуни подаци о ранијим сеобама из ових насеља).

Иначе, ово је део сазнања до којих је аутор дошао радећи, са већом групом истраживача, на етнографским проучавањима општина Чачак, Лучани и Горњи Милановац (пројекат Народног музеја у Чачку и Етнографског института Српске академије наука и уметности, који финансира Основна заједница науке региона Краљево са седиштем у Чачку).

СЛАТИНА

Слатина, веће сеоско насеље, налази се југоисточно од Чачка. Име је добила по слатини-бањи на обронцима планине Јелице. По записима хроничара, ранији назив села био је Рајац, али за такву претпоставку нема реалнијих доказа.¹ Северно од Слатине су Кукићи, источно — Мршинци и Жаочани, јужно — Премећа и Рајац, а западно Липница. Кроз насеље протичу три потока: Сребрница, Ђоковац и Даћинац, који од Слатинске бање добија назив Слатинска река.

Поједини потеси у селу добили су називе по људима (Петрича, Даћинац и Пуношевац), по природним облицима (Јаруга, Суварје и Долине), по природним појавама (Смрдан — око бање) или по некаквим људским творевинама (Сребрница, Чардак).

Сеоска обетина је Велики Спасовдан.

Остаци материјалне културе, поједини историјски извори и казивања најстаријих памћеника одводе трајање живота на овом простору у далеку прошлост. Легенде помињу некакво средњовековно насеље у Слатини. Изнад бање, на Главици, налази се црквина: ту се, кажу, налазила црква, коју је у време Хаџи-Проданове буне 1814. године спалио некакав Митад-ага.² Испод Слатинске бање је чардак-собрашица, стара грађевина, која сведочи да је ту у средњем веку било српско сабориште. Касније, у време турске управе, на том простору налазио се чардак слатинских ага, од којих се један помиње по имену Усеин-бег.³ Турски катастарски пописи из XV и XVI века „знају“ за Слатину, која је 1528. године имала 23 влашка (сточарска) дома са 54 неожењених и два ратајска (ратарска) домаћинства са два неожењена пунолетна мушкарца. Овде је, поред ос-

талих, живео и Рајак, син кнеза Вукдрага. Године 1572. село је имало 13 домова са 13 баштина. Пописано је и његово друго име — Липковац. Његове обавезе према Турцима износиле су 1.701 акчу. Други део села посебно је пописан (седам домова са једним неочеженим мушкарцем и седам баштина) са феудалним дажбинама од 1.919 акчи. Карактеристичан је нешто ранији попис, из 1540. године, у коме се налази податак да је Слатина била хас Хизира, сина Мустафа-паше, и да су обавезе према турским властима достигале 2.500 акчи.⁴

Улазећи у трнавски срез (са Жаочанима, Кукићима и Мршинцима), Слатина је 1821/22. године имала 39 домаћинства, 43 пореске и 103 арачке главе.⁵ Године 1971. у селу је пописано 811 житеља у 229 домова, а деценију касније — 734 становника у 237 домаћинства.⁶ Произилази да се у најновије доба повећава број домаћинства, а смањује број житеља. После 1981. године, међутим, по казивању мештана, број становника се повећава досељавањем неких родова, нарочито из моравичког краја и Драгачева.

Становништво Слатине у целини је досељеничко.

ПЕРУНИЧИЋИ (6 к, Ђурђевдан) су досељени после 1760. године са подручја Пљеваља. Са родног огњишта побегли су пошто су убили неког Турчина. Раније су имали презиме Богдановић (по претку Богдану), а ново им је изведено из имена неке Перунике. Учествовали су у првом и другом српском устанку, а у току XIX и XX века и у јавном животу, па су постали гласовит род. Доста су се селили, нарочито после другог светског рата, посебно у Чачак (где их има у више домаћинства), Београд (2 к) и Загреб (1 к).

ТУТУНОВИЋИ (12 к, Аранђеловдан) су раније били Силистрићи. У Слатину је под крај XVIII века дошао Јово Силистрић, пореклом из околине Даниловграда у Црној Гори. Није јасно порекло његовог старог презимена. Он је тајно у Србију уносио тутун (дуван), па му отуда и ново презиме. У једном таквом походу остао је у Србији. Најпре се 1780. године настанио у Радаљеву код Ивањице, одакле су његови прешли у Рајац и разишли се по околним чачанским селима (Липница, Кукићи и Виљуша). Много су се селили, нарочито после другог светског рата. Има их у Чачку (6 к), Краљеву (1 к), Аустрији (2 к) и Западној Немачкој (1 к).⁷

МЕЛАЈЦИ (4 к, Ђурђевдан) су досељени пре првог српског устанка из Мелаје у Сандаку. Презименом чувају успомену на то село. Има их одсељених у Чачак, а по једно домаћинство и у Војводини и Западној Немачкој.

АЈДАЧИЋИ (4 к, Аранђеловдан) су досељени 1813. из Лисе код Ивањице. Није јасно порекло овог презимена. Има их одсељених, после другог светског рата у Краљево (2 к).⁸

СТАНИСАВЉЕВИЋИ—КРШОВИЋИ (2 к, Ђурђевдан): из Гоња код Сјенице доселио се после 1820. године Станислав Кршигорац, од чијег им је имена образовано презиме. Има их и у суседном Рајцу. После другог светског рата образовали су два домаћинства у Требињу, а по једно у Жаочанима, Чачку, Београду и Сплиту.

ЈЕЧМЕНИЦЕ (5 к, Никољдан) су нешто касније досељене из Потарја. Није јасно порекло овог презимена, ако не упућује на произвођаче јечма. После другог светског рата образовали су по једно домаћинство у Чачку, Краљево и Новом Саду.

МАЦАРЕВИЋИ (12 к, Петровдан) су давно досељени, али не знају одакле. Верују да су повратници из Војводине од оних Срба који су се тамо селили у XVIII и на почетку XIX века. „Мацарско“ презиме на то недвосмислено упућује. После другог светског рата образовали су више домаћинстава у Чачку.

БЕРЈАНОВИЋИ (3 к, Јовањдан — 20. јануар) су Берјани из Црне Горе, „од Берана“, одакле су стигли око 1840. године. Презименом чувају успомену на завичај. После другог светског рата образовали су по једно домаћинство у Београду и Рашкој.

БРАШЊЕВИЋИ (3 к, Никољдан) су после 1815. године такође стигли однекуд из Црне Горе. Преци су им свакако били воденичари, па им и карактеристично презиме потиче од тог занимања. После другог светског рата живе и у три дома у Чачку, односно два у Београду.

ТИМОТИЈЕВИЋИ (1 к, Никољдан) су досељени после 1820. године, али не знају откуда. Презиме им је изведено из имена претка Тимотија.

ЧАКАЈЦИ (10 к, Никољдан) су досељени после 1815. године (са другим презименом, које не памте) са потеса Чакаја у Трешњевици код Ариља. Од топинима Чакаја образовано им је презиме. После другог светског рата формирали су по једно домаћинство у Чачку и Београду.⁹

ИЉОВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су досељени око 1820. године однекуд из Црне Горе. Није јасно порекло овог презимена.

ЈОЦОВИЋИ (3 к, Ђурђиц) су се, након некаквог сукоба са Турцима, доселили после 1850. године из Бијелог Поља. Презиме њихово упућује на претка Јоца. Између два светска рата образовали

су домаћинства у суседним селима, а после 1950. године по једно у Чачку и Краљеву.

ВУЛОВИЋИ (7 к, Ђурђевдан) су досељени око 1860. године са Вујна (Јабланица—Прислоница). Презиме њихово упућује на неког претка Вуја. Старо презиме им је Гуначић—Гуњача. У Чачку су после другог светског рата образовали три, а у Липници једно домаћинство.

ДАРИЈЕВИЋИ (5 к, Никољдан): Урош се доселио из Радаљева (Ивањица) после 1860. године. Није јасно порекло овог презимена.

ПАЈОВИЋИ (4 к, Цвети): 1880. године доселио се Танасије из Драгачева, где је живео у више села. Презиме чува успомену на неког претка. После другог светског рата образовали су једно домаћинство у Чачку, а по два у Краљеву и Мршинцима (Чачак).

БУЛИЋИ—БУЛИЈЕ (2 к, Аранђеловдан): Милија се доселио 1880. године из Виче (Драгачево). Чешће употребљавају скраћено презиме Булија, чије порекло није јасно. После другог светског рата образовали су два домаћинства у Чачку.

ЈАКОВЉЕВИЋИ (1 к, Митровдан): Милић се из оближње Вапе привенчао 1880. године у Перуничиче. Презиме им је изведено из имена претка Јакова Драговића, досељеника из Рогаче (Драгачево). После 1950. године образовали су по једно домаћинство у Чачку и Словенији.

ЂУРОВИЋИ (9 к, Пантелијевдан) су досељени из Мокре Горе (ужички крај). Овде је стигао 1874. године Милан, кога помињу матице умрлих.¹⁰ Презименом чувају успомену на неког претка Ђура. После 1950. године образовали су по једно домаћинство у Чачку, Београду и Горњем Милановцу.

МАРТАЋИ (3 к, Св. Василије) су из суседног Рајца. Досељени су после 1865. године. Није јасно порекло овог презимена. После 1950. године образовали су по једно домаћинство у Чачку, Краљеву и Крагујевцу.

РАНЂИЋИ (1 к, Никољдан): 1880. године доселила су се из Зеока (Драгачево) браћа Милорад и Милован. Њихово презиме упућује на женско име Ранђија. Има их одсељених у Шабац, Краљево и Ужице.

МАЈСТОРОВИЋИ (2 к, Митровдан) су призећени 1890. из Брезовица (Чачак) у кућу Војина Ђорђевића (којих више нема у Слатини). Иначе, неки њихови сродници и раније су живели у Слатини — пописани су 1863. године.¹¹ Били су ковачи, па им отуда

„мајсторско“ презиме. После 1950. године образовали су по једно домаћинство у Ужицу и Београду.

СТЕВОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су потомци неког Стева (од чијег им је имена презиме), који је досељен незнано откуда после 1865. године. Једно домаћинство образовали су после другог светског рата у Мрчајевцима (Чачак).

ВИШЊИЋИ (3 к, Никољдан) су досељени са Јавора (Деретин) 1898. године. Презиме им је образовано од женског имена Вишња. После другог светског рата селили су се у Чачак, Младеновац и Западну Немачку.

ГАВРИЛОВИЋИ I (1 к, Никољдан): Радован из Шилопаја (Горњи Милановац) дошао на мираз у Јоцовиће почетком XX века. Надимак им је Шилопајци — по завичају, а презиме — од имена неког претка Гаврила.

РАДУЛОВИЋИ (4 к, Ђурђевдан): Мића је из Рогаче (Драгачево) дошао пре првог светског рата. Ово презиме упућује на неког претка Радула.

МАРИЋИ (2 к, Ђурђиц): су досељени некако у исто време из Лисе (Ивањица). Презиме им је изведено од женског имена Мара. После другог светског рата образовали су по једно домаћинство у Краљеву, Мршинцима и Чачку.

ПЕТРОВИЋИ (1 к, Никољдан) су досељени пре првог светског рата из Драгачева. Презиме им је изведено из имена неког претка Петра.

ВУЧКОВИЋИ (2 к, Петровдан и Аранђеловдан): Андрија дошао из Заблаћа (Чачак) првих година XX века. Презиме им је образовано од имена неког претка Вучка.

АНТОНИЈЕВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су призећени у Пајиће (којих више нема) крајем XIX или почетком XX века. Дошли су из Санцака. Презиме им је формирано од имена неког претка Антонија.

Карактеристично је да је мали број родова досељен у ово село између два светска рата.

ЂЕЛКАПИЋИ (2 к, Никољдан) су досељени из Шареника (моравички крај) после 1920. године. Презименом чувају успомену на завичај. Ових Ђелкапића, иначе, било је у Слатини и средином XIX века,¹² али су или изумрли или одсељени. Нови досељеници дошли су највероватније на старо породично имање. После другог светског рата образовали су по једно домаћинство у Београду и у Аустрији.

ВУЧИЋЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан): Косто из Брекова (Ариље) купио имање од Сима Перуничкића и на њему се настанио 1930.

године. Презиме им је изведено из имена неког претка Вучића. После 1950. једно домаћинство образовали су у Чачку.

ТАНАСИЈЕВИЋИ (1 к, Петровдан): Војин дошао из Самаила (Краљево) 1928. године. Презиме упућује на име неког претка Тана-сија. После 1950. образовали су једно домаћинство у Чачку.

ЛАЗОВИЋИ I (2 к, Никољдан) су 1928. прешли из суседне Липнице. Презиме им је изведено из имена неког претка Лаза. После другог светског рата образовали су по једно домаћинство у Титовом Ужицу и Бјеловару.

БОШКОВИЋИ I (1 к, Никољдан) су 1935. дошли из Опаљени-ка (Ивањица). Њихово презиме упућује на име претка Бошка.

ГРУЈОВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су пред други светски рат прешли из суседних Кукића на своје имање. Презиме им је изведено из имена претка Грујице Неборишевића, који се доселио у Кукиће.¹³

АЋИМОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су дошли из Катрге (Чачак) после 1930. Презиме им је изведено из имена неког претка Аћима. После другог светског рата једно домаћинство образовали су у Чачку.

ЛОКСИЋИ (1 к): 1930. године Љубиша из Липнице дошао на мајчино имање. Презиме Јоксић упућује на неког претка. После другог светског рата по једно домаћинство образовали су у Чачку и Мрчајевцима (Чачак).

Више родова доселило се у Слатину после 1945. године:

ЗЛАТИЋИ (1 к, Илиндан) су стигли 1945. из суседног Рајца. Није јасно порекло овог презимена, ако, наравно, не упућује на жен-ско име Злата. После другог светског рата формирали су по једно домаћинство у Чачку, Бору и Горњем Милановцу.

ГАРИЋИ (1 к, Митровдан) су досељени из Савова код Сту-денице 1965. Није јасно порекло овог презимена (ако не говори о тамнијој пути или коси ових људи, или, пак, некаквој паљевини).

ПЕТРОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан): Срећко је дошао из суседних Жаочана 1955. Презиме им је изведено из имена неког претка Петра. Њихово једно домаћинство постоји и у Чачку.

ЂЕКОВИЋИ (1 к, Никољдан): Благоје из Самаила (Краљево) дошао у Ђелкапиће после 1950. Није јасно порекло овог презимена.

КАРАПАНЦИЋИ (1 к, Дмитровдан) су дошли из Осонице (Ива-њица) после 1955. на Ђурђића имање, које су купили. Није јасно по-рекло овог презимена.

УСИЉАНИ (1 к, Лучиндан) су у исто време дошли на купљено Ђурђића имање. Стигли су из Савова код Студенице. Није јасно по-рекло овог презимена.

УРОШЕВИЋИ (1 к, Ђурђиц): после 1950. године Миладин се из Доње Трегче (Чачак) призетио у Јевтовиће из Мршинаца. Ово презиме упућује на име неког претка Уроша.

РАЦИЋИ (1 к, Никољдан): досељени пре 35 година из Деретина (Ивањица). Није јасно порекло овог презимена.

ЛАЗОВИЋИ II (1 к, Никољдан) су 1960. досељени из Драгачева. Презиме чува успомену на неког претка Лаза.

БОРИСАВЉЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су прешли после 1950. године из суседних Жаочана.

БОШКОВИЋИ II (1 к, Никољдан): Нићифор дошао из Премеће (Чачак) 1960. Презиме им је изведено из имена неког претка Бошка.

РАЈИЋИ (1 к): досељени из Бањице (Чачак) после 1960. Презиме им је образовано од имена неког претка Раја. Има их у Београду (1 к.).

ЛЕКИЋИ (1 к, Никољдан): Радиша се из Трнавe (Чачак) привенчао у Колаковиће у Рајду и 1960. прешао у Слатину. Презиме им је образовано од имена неког претка Леке.

МИЛЕНКОВИЋИ (1 к, Никољдан): Стеван дошао из Мрчајеваца (Чачак) после 1950. Њихово презиме упућује на име неког претка Миленка.

ШУНДЕРИЋИ (1 к, Никољдан): Радован прешао из суседне Премеће после 1960. Није јасно порекло овог презимена.

ЈОВАНОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан): Љубиша дошао из Катрге (Чачак) после 1955. Ово презиме образовано је од имена претка Јована.

МИЛОШЕВИЋИ (1 к, Никољдан): дошли после 1955. из суседне Премеће. Презиме им је образовано од имена претка Милоша. Има их и у Чачку (1 к.).

ЈЕРОТИЈЕВИЋИ (1 к, Никољдан): досељени после 1960. године из Лука (Ивањица). Презименом чувају успомену на претка Јеротија.

МАРИНКОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан): Војимир из Београда дошао 1963. у кућу Драгољуба Павловића оженивши се са његовом кћерком Надом. Овај Павловић доселио се 1925. године у Слатину из оближње Липнице.¹⁴

КУВЕКАЛОВИЋИ (1 к, Врачеви): Душан из Маскове (моравички крај) досељен у Чачак 1939, а одатле у Слатину 1956. Није јасно порекло овог презимена.

ЈАНКОВИЋИ (2 к, Митровдан): Томислав досељен из Јабланице на Златибору 1965. Презиме ово упућује на име неког претка Јанка.

ИВАНОВИЋИ (1 к, Митровдан) су дошли из Виче (Драгачево) 1970. године. Презиме им је образовано од имена неког претка Ивана.

ГАВРИЛОВИЋИ II (8 к, Никољдан) су досељени из суседног Рајца пре 10 година. Њихова три домаћинства постоје у Београду, а једно и у Чачку.

РОЗГИЋИ (1 к, Лучиндан): досељени 1977. из Осонице (Ивањица). Није јасно порекло овог презимена, мада упућује на реч розга (рогоца).

БРЕЗЈАКОВИЋИ (1 к): из Дајића (Ивањица) дошли су пре 15 година. Није јасно порекло овог презимена, мада упућује на брезе.

МИЛИКИЋИ (2 к) су досељени на Ђуровића имање из околине Нове Вароши после 1980. Презиме им је изведено из имена претка Милике.

ШТАВЉАНИ (1 к, Јовањдан) су досељени пре 10 година из оближњих Качулица. Презиме њихово упућује на село Штаваљ (Сјеница), одакле су досељени њихови преци. Тамо су се презивали Каличанин.¹⁵

Документа из XIX и XX века помињу још неке родове, којих у Слатини више нема. Није јасно: да ли су одсељени, или су променили презимена, или су изумрли? Тако се, примера ради, зна да је са Петром Перуничихем у првом српском устанку учествовао Сретен ГОЊО.¹⁶ У другом српском устанку, осим Николе Мацаревића: Јован ГАВРИЛОВИЋ, Симо СТАРОВЛА, Ђорђе ДИМИТРИЈЕВИЋ, (можда предак Ђорђевића, који су изумрли) и Мијаило СТАРЧЕВИЋ.¹⁷ Сем Михаила Мелајца, војник је 1830. године био и Михаило МИЛЕТИЧ.¹⁸ У Слатини се 1843. године, поред других, помиње и Никола ПЕРЦОВИЋ (можда предак Перуничиха или ПАНДУРОВИЋА, којих, такође, више нема у селу). Још раније и Милош БАБИЋ и Риста БУРИЋ, а потом: Василије ПЕТРОНИЈЕВИЋ, Паун ЈЕЛЕСИЈЕВИЋ, Вук ДРМАНИЋ и Максим НИЦОВИЋ, који је 1848. године погинуо у мађарској буни.¹⁹ ЂУРЋИЋИ су око 1850. досељени из Губереваца (Драгачево), а једно њихово домаћинство постоји у Чачку. У овом селу више нема ЈАНИЋА, СТЕФАНОВИЋА, СТАНЧИЋА и ВИЛОТИЈЕВИЋА. Нема више ни МИЛИЋЕВИЋА (за које се тврди да су потомци Сима Старовлаха),²⁰ ни КОСТИЋА (на чијем имању живе Урошевићи), ни ПАЈИЋА, ни ЂОРЂЕВИЋА (тамо где су Мајсторовићи), ни ПАВЛОВИЋА (где су Маринковићи), ни РА-

ДОСАВЉЕВИЋА (који су пореклом из Липнице, а између два светска рата овде живели).²¹ Нема у Слатини ни неких других родова, оних који су, примера ради, пописани 1863. године: СЕКУЛИЋА, МИЛУНОВИЋА, ТОМОВИЋА, ТИЈАНИЋА (чак неколико домаћинства), МИРКОВИЋА, НОВАКОВИЋА, ГУНАЧИЋА, РИСТОВИЋА, ПЕРЦОВИЋА, МИТРОВИЋА, ИЛИНЧИЋА, ПАНТОВИЋА.²¹

ЖАОЧАНИ

На северним падинама планине Јелице, невелико по површини и по броју житеља, налази се село Жаочани. Северно од Жаочана је Слатина, источно — Мршинци, јужно — Качулице, а западно — Премећа и Петница.

Судећи по остацима материјалне културе, документима и народним предањима, простор данашњих Жаочана настањен је од давнина. Легенде кажу да се село најпре звало Мала Бањска или Мала Баница. Приповеда се, наиме, да је овде дошао бан Милутин са супругом, баницом Иконијом, која се ту окупала у некаквој минералној води, осетила порођајне болове и под једним уцветалим дрветом родила женско дете. Пошто је угледала свет под ружом, детету су дали име Ружица. Село у коме се родила мала баница, по њој, добило је име Мала Баница или Мала Бањска. На месту рођења кћерке бан Милутин саградио је цркву Ружицу, посвећену новорођеној баници. По доласку Турака у ове крајеве, освајачи су, због некакве освете мештанима, ову цркву запалили пошто су је претходно напунили народом. По великој жалости, која је настала, село је добило име Жаочани.¹ На месту где се налазила та дрвена црква и данас се ископавају људске нагореле кости.

У турским дефтерима Жаочани се помињу 1476. године са 11 влашких (сточарских) домаћинстава, у којима су, поред домаћина, живела још 34 одрасла мушкарца. Поред њих, постојале су и три ратајске (ратарске) куће са пет одраслих мушкараца, једном удовицом — домаћином и једним муслиманом. Три деценије касније овде је, уз 14 хришћанских кућа са 18 одраслих мушкараца, пописано и једно муслиманско домаћинство. Сви су живели на 16 баштина плаћајући спахији 3.000 акчи феудалних дажбина.² За Жаочане „знају“ и дефтери из XVI века.³

Године 1820/21. у селу је постојало 18 кућа, 20 ожењених и 43 арачке главе. Годину дана касније — 23 куће, 35 ожењених и 46

арачких глава.⁴ При попису из 1890. године, у селу је евидентирано 37 домаћинстава са 219 житеља, а 1981. године — 118 домова са 407 становника.⁵

Неки топоними, поред оних који „памте“ власнике појединих имања, упућују на даљу прошлост и житеље овог села. Тако Дуранско брдо подсећа на стари род Дурани, Петрича такође на неке старе житеље. На Мостинама су грађени мостови преко потока. Потес је централни део села, а Кодовача подсећа на неког Кода Ђувиза.

Сеоска обетина је на други дан Тројица.

Становништво села у целини је досељеничко, уз један изузетак.

ЖИВАНОВИЋИ (2 к, Ђурђиц) су вероватно старинци, мада има мишљења да су давни досељеници. Старо презиме им је Бобари, а ново је изведено из имена неког претка Живана. После другог светског рата образовали су пет домаћинстава у Београду.⁶

РИСИМОВИЋИ (14 к, Врачеви) су пореклом из Властелица (Драгачево). Потомци су неке Рисимије, чији је син служио у Жаочанима, ту се оженио после 1830. године и задржао.⁷ Од имена те Рисимије добили су презиме. Вероватно се доселио Милан Рисимовић, који се помиње у документима 1840. године. Има их одсељених, после другог светског рата, у Бајину Башту (1 к), Чачак (2 к), Качулице (1 к), Мршинце (1 к), Сплит (1 к) и Данску (1 к).

ЂУВИЗИ (2 к, Савиндан) су досељени 1851. године из Југова у Потарју. Неко их, без доказа, убраја и међу старинце.⁸ Није јасно порекло овог презимена. После 1949. године образовали су два домаћинства у Чачку.

ЧОЛОВИЋИ (1 к, Ђурђиц): из Ерчега (Ивањица, моравички крај) доселио се Јован Чоло, син Тодоров, који је умро 1842. године, како му пише на споменику. Он је учествовао у првом српском устанку, из чега се закључује да је досељен под крај XVIII или почетком XIX века.⁹ Није јасно порекло овог презимена. Одсељавања из овог рода почела су 1910. године када је један Чоловић отишао у Београд. У Буковици код Краљева, од одсељених 1925. године, има Чоловића у два домаћинства. После другог светског рата образовали су по једно домаћинство у Чачку, Крагујевцу и Шведској.

МАРИНОВИЋИ (— к, Лучиндан) су досељени вероватно 1809. године из Буковика код Нове Вароши. Пореклом су Никшићи.¹⁰ Презиме им је изведено од имена неког претка. Одсељавањем нестало их је из Жаочана. У Чачку су формирали три, а у Новом Саду, Ницу и Титовом Ужицу по једно домаћинство.

МАРИЋИ (5 к, Ђурђиц) су досељени из Лисе код Ивањице. Ово сведочи епитаф на једном споменику у жаочанском гробљу: „Овде почива раб божиј ПЕТАР МАРИЋ житељ жаочански а родом из села Лисе кои чесно и поштено поживи 80 год. Престави [се] . . . септ. 1869. г. Бог да му душу [прости]. Овај спомен ударише синови оцу Милое и Лука кмет. Писа Глишо Дмитрић из Ко[траже]“. Досељени су после другог српског устанка. Неки и касније: матице бележе да је у Жаочанима 15. априла 1896. умро досељеник Јовић Марић (42).¹¹ Презиме им је изведено из имена неке Маре, за коју не знају када је живела. Од 1930. године Марићи живе (у два домаћинства) и у Београду.

ПЕТРОВИЋИ—КОСОВЦИ (4 к, Лазарева субота) су досељени из Косовице (моравички крај) пре средине XIX века. Презиме им је изведено из имена неког претка Петра. Неки од њих тврде да су се доселили касније — око 1885. године. Кажу да је дошао Јован Петровић на имање Гаја Јовичинца, хајдука из Жаочана, који је 1885. осуђен на смрт, па му је казна преиначена на вечиту робију.¹² Од ових Петровића један се 1932. године одселио у Ниш. Од 1945. године једно домаћинство овог рода постоји у Цељу, а од 1960 — једно у Чачку.

ЛИШАНИ (3 к, Ђурђиц) су досељени из Лисе код Ивањице вероватно 1813. године. Истина, поједини тврде да се ово збило касније. Презименом чувају успомену на село из кога су се доселили. Од 1947. године једно домаћинство Лишана постоји у Београду.

ЂУРОВИЋИ (3 к, Лучиндан) су после 1865. године досељени из „старе Србије“. Дошао је неки Милан. Даљим пореклом су Никшићи. Презиме им је изведено из имена неког претка Ђура. Од 1955. године једно домаћинство Ђуровића постоји у Падинској Скели.

ПЕТРОНИЈЕВИЋИ—БУЏАЦИ (4 к, Јовањдан — 20. јануар) су досељени из села Рокаца (моравички крај) после 1870. године. Матице сведоче да су рођени у Рокцима, а умрли у Жаочанима Милан (60) — 1900. и Миле (65) — 1902. године.¹³ Презиме им је образовано од имена неког претка Петронија, а није јасно порекло њиховог надимка. Старо презиме им је Петровићи. Од 1931. године једно домаћинство Петронијевића постоји у Неготину, а после 1950. два у Београду.

БОРИСАВЉЕВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су из Буковика код Нове Вароши. На надгробнику Јова Борисављевића пише, поред осталог: „Родом из Старе Србије, досели се у Жаочане 1899 г[одине]“. Презиме им је старо, подсећа на неког претка Борисава. Од њих је,

после 1930. године, засновано једно домаћинство у оближњој Петници, а после 1950. по једно у Слатини (Чачак), Бечу (Аустрија) и Француској.

ТРИФУНОВИЋИ (1 к, Стевањдан) су дошли из Виче (Драгачево) под крај XIX века. Презиме им је изведено из имена претка Трифуна. Трифуновића је, иначе, било и раније у Жаочанима: године 1863. пописано је у овом селу домаћинство Миланово (40 године) у коме су, сем њега, живели његова супруга Ковина (30) и синови Миленко (7), Велимир (5) и Чедомир (2).¹⁴

ПАРЕЗАНОВИЋИ (8 к, Мратиндан) су досељени под крај XIX века из Братљева (моравички крај), а неки су прешли и из суседне Премеће (један су род). Матице умрлих бележе да је 1887. године у Жаочанима умро Јевђо Парезан (60), рођен у Братљеву.¹⁵ Зна се, такође, и да је Боривоје усинак из Максимовића. Презиме им је вероватно родовско. Има их одсељених од 1928. године у Крушевац (1 к) и Београд (1 к), а у Мршинцима (Чачак) живе после 1930. године у једном домаћинству.

ПЛАЗИНИЋИ (3 к, Никољдан) су под крај XIX века прешли из суседне Премеће. Матице умрлих сведоче да је у Премећи рођен Урош, који је у својој 55. години умро 1900. у Жаочанима. Године 1903. у Жаочанима је умро Богосав Плазинић (65), рођен у Премећи.¹⁶ Није јасно порекло овог презимена.

АЈДАЧИЋИ (2 к, Аранђеловдан) су после 1880. године досељени из Лисе код Ивањице. Матице кажу да је у Жаочанима 1900. године умро Мирко Ајдача (60), рођен у Лиси, а живео у Слатини. Године 1910. овде је умро Добросав Ајдача (43), рођен у Лиси.¹⁷ Није јасно порекло овог презимена. Од ових Ајдачића после 1950. године једно домаћинство образовано је у Краљеву.

АЛЕКСИЋИ (2 к, Никољдан): крајем XIX века у Мариће је дошао Обрад Алексић, иначе Плазинић, из Губереваца (Драгачево). Презиме им је изведено из имена неког претка Алексе. Од њих су после 1920. године образована два домаћинства у Чачку, а после 1945 — по једно у Нишу, Новом Саду, Лучанима и Београду.

БРАНКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су почетком XX века прешли из суседне Премеће. Презиме им је изведено од имена претка Бранка.

СТАНИШИЋИ (1 к, Врачеви) су почетком XX века прешли из суседне Петнице. Даљим пореклом су из Властељица (Драгачево). Презиме им је изведено из имена претка Станише. Од 1960. године једно домаћинство ових Станишића постоји у Чачку.

ЛУКОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан): пре првог светског рата се из Рајца (Чачак) привенчао Велимир у Златиће, стару жаочанску породицу, које више нема (изумрла је у селу). Тако о пореклу овог рода сведоче мештани. Међутим, матице умрлих кажу да је досељавање Луковића из суседног Рајца било раније: 19. априла 1896. умро је Владимир Луковић (23), рођен у Рајцу.¹⁸ Презиме овог рода потиче од имена претка Луке.

МАТОВИЋИ (1 к, Никољдан) су пред први светски рат дошли из оближњег Ласца, а пореклом су из Живице (Драгачево). Презиме им је изведено из имена неког претка Мата.

МАЈСТОРОВИЋИ (2 к, Михољдан): Божо је из оближњих Качулица дошао пред први светски рат. Пореклом је из Брезовица (Чачак). Бавили су се у прошлости мајсторлуком (ковачи), па им је од тога образовано и презиме. После 1947. године образовали су једно домаћинство у Краљеву.

ЈЕЧМЕНИЦЕ (3 к, Ђурђиц): око 1860. године из суседне Премеће Велимир се привенчао у Чоловиће. Пореклом су из Југова у Потарју. Није јасно порекло овог презимена, мада упућује на биљку јечам.

МАКСИМОВИЋИ (8 к, Ђурђевдан): Радојко је прешао из оближњег Рајца у време првог светског рата. Од имена претка Максима добили су презиме. Од 1970. године једно домаћинство имају у Чачку.

КАСТРАТОВИЋИ (1 к, Ђириловдан): Радојица је из оближњег Рајца прешао 1912. године у Илиће, зване Вреве, којих више нема у Жаочанима. Презиме им је вероватно родовско. Даљим пореклом су из Шекулара. Од 1970. године једно домаћинство Кастратовића постоји у Чачку. Пре првог светског рата Благоје се призетио у Горачиће (Драгачево), али више нема његових потомака.¹⁹

МИЛЕКИЋИ I (1 к, Никољдан): Милорад се из оближњих Брезовица привенчао у Белопавлиће после првог светског рата. (Ових Белопавлића, иначе, више нема у Жаочанима: одсељени су у Пекчаницу — Краљево). Презиме им је изведено из имена неког претка. После 1950. године два домаћинства Милекића образована су у Београду.

ЂОРЂЕВИЋИ (1 к, Ђурђиц): Сретен се из суседних Мршинаца привенчао за кћерку Богдана Дурана после првог светског рата. Презиме Ђорђевић потиче од имена неког претка Ђорђа. После другог светског рата образована су два домаћинства Ђорђевића у Чачку, а једно у Београду.

ПЕТРОВИЋИ (1 к, Никољдан): Петар је дошао из Бјелуше код Ариља 1925. године. Презиме им је изведено од имена претка Петра. Од 1945. једно домаћинство ових Петровића постоји у Чикагу (САД), а од 1960. године — три у Кукићима (Чачак) и једно у Чачку.

РАОСАВЉЕВИЋИ (1 к, Никољдан): из оближњих Качулица прешао је око 1930. године Радован. Даљим пореклом су из Штавља (Сјеница), одакле су досељени најпре у Брезовице (Чачак).²⁰ Презиме им је изведено из имена претка Раосава.

БИОРЦИ (1 к, Аранђеловдан): Душан из Буковице (Краљево) се 1940. године доселио у Жаочане. Иначе, они су пореклом из Биора, на што подсећа и њихово презиме.

СТАНИСАВЉЕВИЋИ—КРШОВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су призећени после 1950. у Мацаревиће (којих више нема у Жаочанима) из оближњег Рајца. Старије презиме им је Кршигорац, а ново је изведено из имена претка Станисава.

РАДИСАВЧЕВИЋИ (2 к, Никољдан): Милорад и Миле су после другог светског рата прешли из Самаила (Краљево), мада су пореклом из Качулица (Чачак). Презиме им је изведено из имена неког претка Радисава. По пореклу су род са Раосављевићима. Од 1970. године једно њихово домаћинство постоји у Чачку.

БЕШЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан): Радомир се из суседне Премеће привенчао у Мутаовиће 1950. године. Није јасно порекло овог презимена.

ЈЕЧМЕНИЋИ (1 к, Ђурђиц): Властимир се из Слатине (Чачак) привенчао 1950. године у Чоловиће. Пореклом је из Губереваца (Драгачево). Није јасно порекло овог презимена, ако не упућује на произвођаче јечма.

ПУЗИЋИ (1 к, Ђурђиц): Миодраг се из суседне Премеће привенчао 1953. у Мариће. Неко од предака био је призећен (притуз), па им отуда и презиме. Није јасно да ли имају родовских веза са старом жаочанском породицом Пузић (пореклом из Котраже — Драгачево), која је изумрла. (Било их је, примера ради, 1863. године у четири домаћинства).²¹

ВАСИЛИЈЕВИЋИ (1 к, Ђурђевдан): Живота се из Живице (Драгачево) привенчао 1955. у кућу Вељка Максимовића. Ово презиме изведено је из имена неког претка Василија.

МУТАОВИЋИ (2 к, Петровдан): Момир је 1955. дошао у Златиће, који су изумрли, из оближње Петнице. Истог су порекла као и Мутаповићи у Прислоници (Чачак). Преци су им били мутапције,

па је од назива тог занимања образовано ово презиме. Од 1960. године једно домаћинство Мутаовића постоји у Београду. Иначе, Мутаовића (исти род) и раније је било у Жаочанима.

МИЛЕКИЋИ II (1 к, Јовањдан — 20. јануар) су 1959. године досељени из Јабланице на Златибору на Петронијевића имање. Презиме им је образовано од имена неког претка.

ДИДАНОВИЋИ (1 к) су такође досељени из Јабланице на Златибору — 1961. Није јасно порекло овог презимена (ако није родовско).

СТОЈКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су дошли 1963. године из Осонице код Ивањице. Презиме им је изведено из имена неког претка Стојка.

БОЖАНИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су досељени 1965. године из Јабланице на Златибору. Није јасно порекло њиховог презимена. Од 1980. године једно домаћинство ових Божанића постоји у Чачку.

РЕМОВИЋИ (1 к, Ђурђиц) су 1969. дошли из Маскове (моравички крај) на Марића имање. Није јасно порекло овог презимена.

РАДЕНКОВИЋИ (1 к, Никољдан): Божо се доселио 1960. из Горњег Дубца (Драгачево). Порекло овог презимена ваља тражити у имену неког претка Раденка. Од 1963. једно домаћинство Раденковића постоји у Матарушкој Бањи, а од 1980 — једно у Чачку.

СТОЈИЋИ (1 к, Савидан) су 1969. прешли из оближње Петнице. Презиме им је изведено из имена неке Стоје, за коју не знају када је живела.

ЈОВИЋЕВИЋИ (1 к, Никољдан) су 1970. стигли из Ерчега (моравички крај). Презиме им је образовано од имена претка Јовића. Од 1980. године има их у једном домаћинству и у Чачку.

РОЗГИЋИ (1 к, Лучиндан): Миломир је 1977. дошао из Осонице код Ивањице. Није јасно порекло овог презимена (ако је упућује на розгу — рогоцу).

Документа помињу и неке друге родове, којих више нема у Жаочанима. Поред већ поменутих, зна се да је у селу 1840. године живео Перо МИЦОВИЋ. КОЛАКОВИЋИ су стара жаочанска породица, досељена у XVIII веку од Никшића, али је више нема. Нема ни ДУРАНА, ни ИЛИЋА (званих Вреве), ни старих ПУЗИЋА, ни НЕДИЋА (Јован је 1912. године дошао из Борика код Рогатице и привенчао се у Рисимовиће). Нити старих МАЦАРЕВИЋА, а један споменик на гробљу каже: „Зде почиваеет раб божи Милосав Мацар 1823“. Јован ТАЛА[М]БАСОВИЋ—ПЕРИШИЋ умро је 1889. године у Жаочанима, а рођен је у суседном Рајцу. Милосав ТАНАСИЈЕ-

ВИЋ (50) рођен је у Радаљеву (Ивањица), а умро 1889. у Жаочанима. Светозар БЕЛОПАВЛИЋ (23) рођен је у Пекчаници (Краљево), а умро 1900. у Жаочанима. Вучета ДМИТРОВИЋ (40), рођен у Принчеву (срез моравички), а умро је у Жаочанима 1908. Стеван ОСТОЈИЋ (70), рођен у Ариљу, умро је у Жаочанима 3. маја 1910. Даница, супруга Миленка МИЛЕНКОВИЋА, стара 60 година, рођена је у Рокцима код Ивањице, а умрла у Жаочанима 31. маја 1926. године.² Нема више у Жаочанима још неких родова, пописаних 1863. године: ТРИФУНОВИЋА, ТОМАНИЋА, МИЛИНКОВИЋА, ПАВИЋА, ДИМИТРИЈЕВИЋА, ВУКИЋА, ГРУЈОВИЋА, КОМАДИНА, СРЕТЕНОВИЋА, ВРАТОЊА, ПЕЈОВИЋА.³ Није јасно да ли су изумрли, или су променили презиме, или су напустили ово село.

КУКИЋИ

Северно од пута Чачак—Слатина—Краљево, према Западној Морави, простире се село Кукићи. Оно се са севера граничи реком Западном Моравом (на чијој су другој обали Мрчајевци), источно су Мршинци, јужно Слатина и Липница, а западно Заблаће.

Насеље је добило име по некаквом старом роду, за који се не зна када је овде живео.¹ Кроз њега протичу Слатинска и Липничка река и поток Пуношевац. Поједини потеси добили су називе по људима и њиховим творевинама („Грчко гробље“, Миљковача и Војиновића брдо), по природним облицима (Ријечине) или биљкама (Ливадчине).

Неки локалитети („Грчко гробље“ код Шошића) сведоче трајање живота на простору данашњег села у далекој прошлости. Ипак, у турским катастарским пописима из XV и XVI века Кукићи се не помињу, а неки истраживачи кажу да су они били заселак Слатине.² Године 1820/21. село Кукићи у трнавском срезу имало је 13 домова, 17 неожењених одраслих мушкараца и 64 арачке главе.³ Већ 1821/22. године овде је пописано 29 кућа, 33 пореске и 64 арачке главе.⁴ Пописом обављеним 1971. евидентирано је у селу 639 житеља у 168 домаћинстава, а деценију касније — 674 становника у 179 домаћинстава.⁵

Мртви се сахрањују у два сеоска гробља, али и на гробљима у Заблаћу и Мршинцима.

Сеоска слава је други дан Тројица.

Становништво Кукића је досељеничко, мада неколико најстаријих родова не зна одакле су, и када, досељени њихови преци. Усељавање у ово село и данас се наставља.

МИЛЕТИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су стари род, који је у XIX веку пописиван у Слатини. Њихово презиме изведено је из имена неког претка Милете. После другог светског рата образовали су једно домаћинство у Чачку.⁶

МИЛИВОЈЧЕВИЋИ (4 к, Митровдан) су такође стари досељеници незнано откуда. Ово презиме образовано је од имена неког претка. У Чачку су после другог светског рата образовали једно домаћинство.

НОВАКОВИЋИ I (2 к, Ђурђевдан) су стари досељенички род, чије презиме упућује на неког претка Новака.

РАНКОВИЋИ (3 к, Лучиндан) су давни досељеници од Никића. Презиме им је образовано од имена неког претка Ранка. После другог светског рата настанили су се и у Чачку (1 к), односно Београду (2 к).

ТАНАСИЈЕВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су давни досељеници из Црне Горе — са краја XVIII века. Презиме њихово упућује на неког претка Танасија. Има их, од после другог светског рата, и у Краљеву (1 к).

ВОЈИНОВИЋИ (2 к, Митровдан) су стари досељеници из херцеговачко-црногорских брда. Презименом чувају успомену на неког претка Војина. После другог светског рата образовано је једно њихово домаћинство и у Банату.

ШОШИЋИ (2 к, Јовањдан — 20. јануар) су такође стари досељеници. Није јасно порекло њиховог презимена. После другог светског рата образовали су једно домаћинство у Чачку.

ВУКАДИНОВИЋИ (1 к, Стевањдан) су стара досељеничка породица, али се не зна одакле. Презименом чувају успомену на претка Вукадина.

МАЧКОВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су стари досељенички род у селу, чије презиме упућује на некакав надимак. После другог светског рата образовали су једно домаћинство у Чачку.

ТУТУНОВИЋИ (5 к, Аранђеловдан) су почетком XIX века досељени из оближњег Рајца. Даљим пореклом су из околине Даниловграда у Црној Гори. Старо презиме им је Силистрић. Ново су добили због тога што су у Србију тајно уносили тутун (дуван). После 1965. године једно домаћинство ових Тутуновића образовано је у Гучи (Драгачево).

ЈАКОВЉЕВИЋИ (5 к, Никољдан) су досељени почетком XIX века однекуд из Драгачева. Старо презиме им је Марковић, ново су добили од имена неког претка Јакова. У Чачку је после 1955. године образовано једно њихово домаћинство.

ШИЋЕВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су после другог српског устанка дошли из суседне Липнице. Није јасно порекло овог презимена.

РАДОЈИЧИЋИ (2 к, Митровдан) су досељени око 1830. године из Радаљева код Ивањице. Презименом чувају успомену на претка Радојицу.

ЗЕКОВИЋИ (2 к, Никољдан) су дошли око 1875. из Шавника (Црна Гора). Презиме им је вероватно родовско. У Чачку су, после 1950. године, образовали два домаћинства.

СПАЛОВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су после 1850. године стигли из Црне Горе. У Кукићима је 1860. године умро Милан, пореклом Црногорац.⁷

КУРЂУБИЋИ (11 к, Аранђеловдан) су досељени око 1880. године из Брезове (моравички крај). Није јасно порекло њиховог презимена. После другог светског рата неки су се настанили у Чачку (2 к) и Краљеву (1 к).

ГРУЈОВИЋИ (3 к, Лазарева субота) су дошли 1884. године из Црне Горе. Доселили су се Грујица и Милан Неборишевић пошто су убили некаквог Турчина. Потомци су Грујичини, од чијег им је имена образовано презиме. После другог светског рата образовали су два домаћинства у Чачку, а једно у Шведској.

БОГДАНОВИЋИ (6 к, Мратиндан) су досељени из Брезове (моравички крај) под крај XIX века. Матице сведоче да је 1909. умро Велимир (39), а 1920. године Новак (80), рођени у Брезови.⁸ Презименом чувају успомену на неког претка. У Београду су после другог светског рата образовали једно домаћинство.

ЂЕНДИЋИ (1 к, Мратиндан) су из суседне Липнице. Књиге умрлих кажу да је 1915. године умро Срећко, рођен у Липници.⁹ Није јасно порекло овог презимена. После 1950. образовали су једно домаћинство у Београду.

ПЕТРОВИЋИ I (1 к, Нова година) су се раније презивали Доловци. Матице кажу да је у Кукићима 1891. умро Драгутин, који је рођен 1860. године у Радовању.¹⁰ Презиме им је образовано од имена неког претка Петра Доловца. После 1960. године у једном домаћинству живе и у Чачку.

БОШКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су досељени из оближње Премеће. Ово потврђују подаци из матица умрлих, који кажу да је 1889.

умро Радосав (29), рођен у Премећи.¹¹ Презименом чувају успомену на неког претка Бошка.

КИЋАНОВИЋИ (3 к, Аранђеловдан) су пореклом из Рајца. Матице умрлих сведоче да је овде 1860. године умро Илија, рођен у Рајцу.¹² Није јасно порекло овог презимена. После другог светског рата, након 1960. године, образовали су по једно домаћинство у Новом Саду и Западној Немачкој.

МАЏАРЕВИЋИ (3 к, Петровдан) су прешли из Слатине средином XIX века. „Маџарско“ презиме можда говори о повратницима из Војводине, куда су се њихови преци селили у XVII, XVIII и почетком XIX века. После 1950. образовали су по једно домаћинство у Чачку, Новој Горици, Краљеву и Нишу.

ПАВЛОВИЋИ I (1 к, Петковдан) су Роми, дошли однекуд под крај XIX века. Презиме им је изведено из имена претка Павла. После 1960. године образовали су једно домаћинство негде у Аустрији.

ЧИКИРИЗИ (1 к, Јовањдан) су Драгачевци. Матице умрлих сведоче да је 1888. године умро Данило (18), а 1893. Јовић (61), обојица рођени у Ртима. Није јасно порекло овог презимена. После 1955. образовали су два домаћинства у Чачку.

СИМИЋЕВИЋИ (1 к, Никољдан) су средином XIX века досељени из Трнаве (Чачак). Матице умрлих кажу да је у Кукићима умро 1862. године Панто.¹³ Старије презиме им је Станићи. Није јасно порекло њиховог новог презимена.

КАПЛАРЕВИЋИ (4 к, Никољдан) су из драгачевског села Милатовића. Матице умрлих сведоче да је 1885. овде умро Светислав (24), а 1889. Јеврем (25), обојица рођени у Милатовићима.¹⁴ Презиме њихово упућује на војнички-старешински чин каплар. После 1960. образовали су по једно домаћинство у Чачку и Витковцу (Крагујевац).

ПАНТОВИЋИ (1 к, Јовањдан) су 1895. године досељени у Рајац из Косовице (моравички крај), одакле су прешли у Кукиће. Матице умрлих кажу да је у Кукићима 1913. умро Димитрије, рођен 1892. у Косовици.¹⁵ Презименом чувају успомену на неког претка Панта.

МАРИЧИЋИ, (1 к, Ђурђевдан) су досељени из Коморана код Нове Вароши 1870. године. Матице сведоче да је 1882. овде умро Гвозден, а четири године касније Проко, обојица рођени у Коморанима.¹⁶ Презиме им је образовано од женског имена Марица.

СКИТЊЕ (6 к, Ђурђиц) су на Тутуновића земљу досељени 1860. из Бечња. Неки и касније. Матице умрлих сведоче да је 1913.

овде умро Љубомир (45), рођен у Бечњу (Чачак).¹⁷ Њихово презиме изведено је из речи скитња; вероватно је најпре оно било њихов надимак. После 1950. неки су се настанили у Чачку и Београду (по једно домаћинство).

МАРКОВИЋИ I (1 к, Ђурђевдан) су из моравичког краја. Матице умрлих кажу да је у Кукићима 1930. године умро Марко (65), рођен у Опаљенику.¹⁸ Презиме им је изведено из имена неког претка Марка.

ЛУГИЋИ (1 к, Никољдан) су такође из моравичког краја. Матице умрлих сведоче да је у Кукићима умро 1840. године Рајко (45), рођен у Деретину.¹⁹ Садашњи Лугићи су истог рода, али су се касније доселили на баштину предака. Презиме им је изведено из речи луг (шума).

ЂОКИЋИ I (1 к, Петковдан) су досељени из Варварина пре првог светског рата. Презименом чувају успомену на неког претка Ђока.

ПАНИЋИ (1 к, Мратиндан) су прешли 1900. године из Мршинаца. Није јасно порекло овог презимена.

ДАБОВИЋИ (1 к, Никољдан) су досељени почетком XX века из моравичког краја. Матице умрлих сведоче да је 1919. умро Миломир, рођен 1983. године у Пресеци.²⁰ Није јасно порекло овог презимена.

ЈЕВТОВИЋИ (3 к, Ђурђевдан) су пре првог светског рата досељени из оближње Жежевице. Матице кажу да је 1941. умро Радомир (61), рођен у Жежевици.²¹ Презименом чувају успомену на претка Јевта.

МИЛОШЕВИЋИ (1 к, Јовањдан — 20. јануар) су досељени из моравичког краја. Матичне књиге умрлих сведоче да је 1934. умро Милован (74), рођен у Опаљенику.²² Презиме им је изведено из имена неког претка Милоша. После 1960. године образовали су једно домаћинство у Чачку.

Између два светска рата у Кукиће је досељено више родова:

НОВАКОВИЋИ II (1 к, Никољдан) су из околине Ивањице. Презименом чувају успомену на неког претка Новака.

ЂОРЂЕВИЋИ (1 к) су из Мршинаца, где је 1925. године рођен Драгослав. Презиме им је изведено из имена неког претка Ђорђа.

МАЈСТОРОВИЋИ (1 к, Михољдан) су досељени 1924. године из Брезовица (Чачак). Преци су им били мајстори ковачи, па је од речи мајстор образовано и њихово презиме. Неки су се после 1960. настанили у Чачку (2 к) и у Словенији (1 к).

ГАВРИЛОВИЋИ II (1 к, Никољдан) су после 1930. прешли из суседне Липнице. Презименом чувају успомену на неког претка Гаврила.

ЈОЦОВИЋИ (1 к, Ђурђиц) су некако у исто време прешли из суседне Слатине. Презиме им је образовано од имена неког претка Јоца.

ГОСТИЉЦИ (1 к, Аранђеловдан) су се после првог светског рата призетили из Липнице у Курђубиће. Матице умрлих кажу да је 1932. овде умро Радисав Гостиљац, рођен 1892. у Липници. Даљим пореклом су из Гостиља у ужичком крају, на што подсећа и њихово презиме.

РАДОСАВЉЕВИЋИ (2 к, Никољдан) су прешли из суседне Липнице после 1930. Презименом чувају успомену на неког претка Радосава. Један Радосављевић је на привременом раду у Западној Немачкој.

ЛУКОВИЋИ (4 к, Ђурђевдан) су досељени после првог светског рата из Рајца (Чачак). Презиме им је изведено из имена претка Луке. После 1955. образовали су по једном домаћинство у Чачку, Београду и Крагујевцу.

ПЕТКОВИЋИ—СУРУЦИЈЕ (1 к, Никољдан): Радојица је досељен из Горачића (Драгачево) 1929. године. Презиме им је изведено из имена неког претка Петка, а надимак упућује на потес Суруције у Горачићима. После 1960. образовали су по једно домаћинство у Краљеву и Холандији.

ПЕТРОВИЋИ II (3 к, Никољдан) су из Бјелуше (Ариље) најпре дошли у Жаочане, а одавде после 1930. године у Кукиће. Презиме им је изведено из имена неког претка Петра.

Интензивна насељавања Кукића настављена су и после другог светског рата:

НЕШОВИЋИ (1 к, Василијевдан) су дошли 1946. из Виче (Драгачево). Презиме им је изведено из имена претка Неша.

СМОКОВИЋИ (1 к), су после рата досељени из Македоније. Презиме им је вероватно изведено из надимка.

ТОМОВИЋИ (1 к, Никољдан) су дошли из Јабланице на Златибору после 1950. Презименом чувају успомену на неког претка Тома. После 1960. образовали су по једно домаћинство у Чачку и Мршинцима.

ВУЈАШЕВИЋИ (1 к), су досељени после 1960. године из Брезове (Ивањица). Није јасно порекло овог презимена, ако не упућује на неког претка. Имају и по једно домаћинство у Чачку и Слатини.

ЦИВРИЋИ (1 к, Никољдан) су после 1955. године дошли из Кушића (моравички крај, Ивањица). Презиме им потиче од речи циврија. Једно домаћинство образовали су у Краљеву.

ШУНДЕРИЋИ (1 к, Никољдан) су прешли из оближње Премеће. Није јасно порекло овог презимена.

КАСТРАТОВИЋИ (1 к, Ђирило и Методије) су прешли из оближњег Рајца после 1955. Презиме им је вероватно племенско. Имају у Чачку једно домаћинство.

БОНОВИЋИ (1 к, Никољдан) су после 1970. стигли из Јабланице на Златибору. Презиме им је вероватно родовско.

ЛОВИЋИ (1 к, Никољдан) су после 1965. стигли из Лопижа (Сјеница). Вероватно им је неки предак био ловац, па је тако настало и презиме Ловић.

ПЛАЗИНИЋИ (2 к, Никољдан) су после 1955. стигли из Губереваца (Драгачево). Није јасно порекло овог презимена.

ГАВРИЛОВИЋИ II (1 к, Ђурђевдан) су из Слатине призећени у Милетиће после 1960. године. Презименом чувају успомену на неког претка Гаврила.

КАЛАБИЋИ (1 к, Јовањдан) су после 1955. дошли из Мокре Горе у ужичком крају. Није јасно порекло овог презимена. Има их у Чачку (једно домаћинство).

ВУКАЈЛОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су досељени после 1960. из Губереваца (Драгачево). Презименом чувају успомену на претка Вукајла. Једно њихово домаћинство је у оближњој Липници.

ЈЕВТОВИЋИ II (1 к, Врачеви) су прешли из Мршинаца после 1955. Презиме им је изведено од мушког имена Јевто.

БИСЕНИЋИ (1 к, Пантелијевдан) су досељени из оближњег Рајца 1965. Није јасно порекло овог презимена.

ЖИВКОВИЋИ (1 к) су досељени 1975. из Јабланице на Златибору. Презименом чувају успомену на неког претка Живка.

НИКЕТИЋИ (1 к, Никољдан) су досељени 1960. године из Брезове (Ивањица). Презиме им потиче од имена неког претка Никете.

БАБОВИЋИ (1 к, Јевстротијевдан) су из Мршинаца прешли 1955. Презиме им је од надимка Бабо.

БРАНКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су прешли из Премеће 1965. Презименом чувају успомену на неког претка Бранка. У Чачку су образовали два домаћинства.

ДРАГИЋЕВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су 1960. године прешли из оближњег Рајца. Презиме им је образовано од имена неког претка Драгића.

БОШЊАКОВИЋИ (1 к, Никољдан) су 1970. године стигли из Брезове (Ивањица). Презиме им каже да су даљим пореклом из Босне. Има их и у Чачку (2 к).

РАЈОВИЋИ (1 к, Никољдан) су 1970. године досељени из Јабланице на Златибору. Презименом чувају успомену на неког претка Раја.

САВИЋИ (1 к): Драган се из Дубраве (Ивањица) призетио 1952. у Тутуновиће. Презиме им је изведено из имена неког претка Сава.

СПАСОЈЕВИЋИ (2 к) су досељени из оближњег Рајца после 1960. Презименом чувају успомену на неког претка Спасоја.

СЛОВИЋИ (1 к) су досељени после 1955. из Јабланице на Златибору. Није јасно порекло њиховог презимена. Образовали су и два домаћинства у Чачку.

ЧУКАНОВИЋИ (1 к, Никољдан) су после 1960. дошли из Ступа (Сјеница). Није јасно порекло овог презимена. Једно домаћинство образовали су у Београду.

МИЛЕТИЋИ II (1 к, Аранђеловдан) су 1960. прешли из оближње Петнице. Презименом чувају успомену на неког претка Милету. Имају једно домаћинство и у Чачку.

МАРГАЋИ (2 к, Васиљевдан) су дошли 1955. из оближњег Рајца. Није јасно порекло овог презимена. Једно домаћинство имају у Београду.

МИЛУТИНОВИЋИ (2 к, Мратиндан) су досељени 1960. из Дајића на Голији. Презиме им је образовано од имена неког претка Милутина.

КУРИНЧИЧИ (1 к) су из Кобарида (Словенија) дошли 1973. Није јасно порекло овог презимена.

РАЈКОВИЋИ (1 к, Ђурђиц) су досељени из Дубраве (Ивањица) 1965. Презиме им је изведено из имена претка Рајка.

ПАВЛОВИЋИ II (1 к): дошао је Станко из Кушића (Ивањица) 1975. Презиме њихово упућује на неког претка Павла. Носе још два презимена — Јојовићи и Алексићи.

ГЛАВОЊИЋИ (1 к, Никољдан): Милисав и његов син Дамљан доселили су се из Горачића (Драгачево) после 1960. Презиме им је вероватно сачињено од надимка.

ЂОКИЋИ II (1 к, Стевањдан) су прешли из суседног Заблаћа 1965. Презиме им је образовано од мушког имена Ђоко.

ПОПОВИЋИ (1 к, Петровдан) су дошли после 1950. године из Мрчајеваца у Маџаревиће. Пошто је неко од њихових предака био поп, од тог занимања образовано им је презиме.

СТАНИЋИ (1 к, Никољдан) су после 1960. дошли из Црвене Горе (Рокци, Ивањица). Презиме им је образовано од женског имена Стана. У Чачку имају два домаћинства.

РАЦИЋИ (1 к, Никољдан) су досељени после 1955. године из Деретина (Ивањица). Није јасно порекло овог презимена.

ПРЕЛИЋИ (1 к, Никољдан) су из Заблаћа 1955. призећени у Јаковљевиће. Није јасно порекло овог презимена.

МАРКОВИЋИ II (2 к, Ђурђевдан) су досељени са Златибора после 1955. Презименом чувају успомену на неког претка Марка.

АВРАМОВИЋИ (1 к, Стевањдан) су 1980. године прешли из оближње Премеће. Презиме им је изведено из имена неког претка Аврама.

ВУЧИЋЕВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) су после 1965. прешли из оближње Жежевице. Презиме им је изведено из имена претка Вучића.

ЈАКОВЉЕВИЋИ II (1 к) су дошли 1987. из Босне. Презимено мчувају успомену на претка Јакова.

ПЕШИЋИ (1 к, Симондан): досељени из Гоња (Сјеница) 1987. Није јасно порекло овог презимена, ако не упућује на неко архаично име.

Документа из XIX и XX века помињу још неке родове, којих више нема у Кукићима: променили су презиме, одсељени су или су изумрли. Тако се 1843. помиње Обрад КАСАП, 1846 — Никола КОВАЧ, 1847 — Гвозден ПЕТРОНИЈЕВИЋ, 1849 — Радивоје ЂАБОВИЋ Спасоје МАРИЋ и Филип ПОПОВИЋ, 1850 — Радивоје РУЖИЧИЋ, 1852 — Милић МАСЛАЋ, 1853 — Вучић БРАШЊЕВИЋ и Глишо ШУШИЋ, 1855 — Панто МАРИНКОВИЋ, 1856 — Стефан РАЈИЋ, 1857 — Раде ДИДИЋ, 1860 — Ђорђе ДРАМЉАК. Ту су и НИКОЛИЋИ, који су давно одсељени у Београд и Загреб, затим стари ТУТУНОВИЋИ, који су отишли пре првог светског рата у Београд.²³ Попис имовине и лица 1963. године помиње МИЛОВАНЧЕВИЋЕ, КОМАДИНЕ, ПАНТОВИЋЕ, МАСЛАЋЕВИЋЕ, ГЛИШОВИЋЕ, РАДОЈЕВИЋЕ, БЕШЕВИЋЕ, НОВИЧИЋЕ, ВУКАДИНОВИЋЕ, СИМЕУНОВИЋЕ, РАКОВИЋЕ, РАДОВАНОВИЋЕ, КОМАДИНОВИЋЕ, РАМКОВИЋЕ, старе МИЛУТИНОВИЋЕ и РИСИМОВИЋЕ.²⁴ Матице умрлих кажу да је 1910. умро Милован ВАСИЉЕВИЋ, рођен 1848. у Гучи, 1919 — Милутин КИКОВИЋ, рођен 1878. у Чачку, 1930 — Настас НИКОЛИЋ, рођен 1903. у Гривској (Ариље), 1934 — Милован МИЛОШЕВИЋ (74), рођен у Опаљенику.²⁵ Године 1898. погинуо је

Јован Зечевић (25) „од Јавора“, пише му на споменику. Нема више ни СТЕВАНОВИЋА, који су у XIX веку досељени из Виче (Драгачево).²⁶

МРШИНЦИ

Западна Морава, на чијој се левој обали налазе Мрчајевци и Катрга, чини северну границу Мршинаца. Источно су Горичани и Качулице, јужно — Жаочани, западно — Слатина и Кукићи.

По легенди, село је добило име по посној („мршавој“) земљи, на којој је, незнано када засновано.¹ Остаци материјалне културе и називи појединих потеса сведоче, иначе, да су Мршинци од давнина настањени. Топоними подсећају на људе који су овде живели (или њихова станишта): Селиште, Рашиновац, Калајички луг, Пенгића потес и Поповића брдо, на неке природне облике: Пријесип, Дебељак и Дуњице. Селиште је тамо где су Панићи и део Чантрака. До Горичана и Качулица је Пенгића потес, где се налазила баштина Турака Пенгића. Сматра се, ипак, да је најстарији део села био на потесу Рашиновац (који окружује истоимени извор), где је и Црквина, на месту старе цркве, чији се темељи познају.² Кроз село протиче Мршиначка река, која извире у Жаочанима.

Сеоска обетина је други дан Тројица.

Не зна се када је настао назив Мршинци — свакако после XVI века, пошто турски царски дефтери из XV и XVI века на том атару „знају“ за село Рашановац (Рашиновац), које је, примера ради, 1476. године припадало кнежини кнеза Ђурђа у нахији Брвеник — имало је шест домова и још три одрасла мушкарца.³ Године 1528. Рашановац је припадао Пожеги — имао 23 дома, 66 одраслих мушкараца, и двојицу муслимана.⁴ Године 1572. Рашановци су такође припадали Пожеги — са 11 домова на 11 баштина. Примихур — старешина села био је Иван, син Радича.⁵ Ако се анализирају турски царски дефтери из XV и XVI века, долази се до, истина реалне, претпоставке да је део данашњих Мршинаца имао назив Мишљо.⁶

Године 1820/21. Мршинци, село у срезу трнавском, имали су 44 домаћинства, 122 арачке главе и 44 ожењена мушкарца.⁷ Годину дана касније: 45 домова, 50 пореских и 125 арачких глава.⁸ Касније, по формирању примирителних судова, Мршинци су једно време сачињавали посебну општину. Убрзо су ушли у заједничку са Слатином, Кукићима и Жаочанима, која је кратко називана мршиначком, а потом слатинском. Данас су Мршинци у саставу општине Чачак.

Становништво села у целини је досељеничко.

ПУПАВИЦЕ (3 к, Петровдан) су давни досељеници из Виче у Драгачеву. Њихово досељавање сведочи епитаф са споменика, који се чува у Народном музеју у Чачку: „Овде почива раба божи Марко Пуповац. Поживи 102 год. Умре 30 декембра 1847. кои је роблен од Турака у Кочову крајину, уваћен у Дубцу. До Карановца трипут шћели га погубити. Његовом судбином Туркиња га бранила и ту га продаду нишким Турцима за 100 гро[ша] кои побјегне из Ниша и преплива Бугар Мораву те дође у Карановац. Ту га Србин спасио и таино спроведе, те е отишо у Сарајево и служио е Турчина 3 год [ине] по 3 гроша. А мати му одведу Турци у Соланик и 3 год[ине]... У том пошаље цар ферман те пусте робље соланичко и она дође у Бијоград и дође у Горевницу код свое браће и по књигама нађе синове у Босној... Дођоше у Мршинце на старину Радовану Ивкову. Ту се са мајком виде“. Није јасно порекло презимена Пупавица, рода који је једно домаћинство после другог светског рата засновао у оближњој Лишници.⁹ У Вичи (Драгачево) Пупавице углавном носе презиме Радовановић.

ПОЊАВИЋИ (5 к, Јовањдан) су под крај XVIII века дошли однекуд из Црне Горе, одакле су побегли након неког сукоба са Турцима, у коме се посебно истакао Ставро, учесник у првом српском устанку.¹⁰ Њихово презиме упућује на реч поњава. Има их одсељених, после другог светског рата, у Чачак, Батајницу, Краљево и САД (по једно домаћинство).

ЂОРЂЕВИЋИ (8 к, Ђурђиц) су под крај XVIII века досељени вероватно из Дубраве код Ивањице, где живе њихови кумови Јекићи.¹¹ Презименом чувају успомену на претка Ђорђа. После другог светског рата образовали су по једно домаћинство у Чачку, Београду и Банатском Карловцу. (Не треба их поистовећивати са Ђорђевићима, Циганима, који су у селу живели у другој половини XIX века).¹²

КАРОВИЋИ (4 к, Ђурђиц) су под крај XVIII века досељени од некуд из правца Санцака. Није јасно порекло њиховог презимена, ако не упућује на црну боју косе и коже. После 1945. године образовали су три домаћинства у Чачку, а једно у Београду.

МИЛУНОВИЋИ (3 к, Ђурђевдан) су давни досељеници из Црне Горе. Од имена претка Милуна, који се доселио, образовано им је презиме. Једно њихово домаћинство постоји и у Чачку.

ЧАНТРАЦИ (7 к, Лучиндан) су крајем XVII века дошли из Херцеговине, а даљим пореклом су „од Никшића“. У XIX веку пописивани су као Чантраковићи.¹³ Није јасно порекло овог презимена.

После 1950. године образовали су четири домаћинства у Чачку, а по једно у Крагујевцу, Краљеви и Сомбору.

ЛАЗАРЕВИЋИ (6 к, Никољдан) су давни досељеници, незна-но откуда. Ако им је род Антоније (71), касније досељен и умро 1905. године, онда су из Равни на Златибору.¹⁴ Презиме им је од имена неког претка Лазара. После 1950. године образовали су једно домаћинство у Чачку, а два у Београду.

ПАНИЋИ (6 к, Мратиндан) су највероватније досељени 1809. године од Жабљака или Пјеваља. Презиме им је од имена неког претка. После 1950. године образовали су два домаћинства у Краљеви, а по једно у Београду и Земуну.

РОВИНЦИ (4 к, Никољдан) су досељени 1809. године из Ровина (моравички крај). Презименом чувају успомену на завичај. После 1950. године образовали су једно домаћинство у Чачку, а два у Београду.

МАЦАРЕВИЋИ (7 к, Петровдан) су повратници из Војводине, одакле су дошли крајем XVIII века или после 1804. године. Њихово презиме сведочи да су дошљаци „из Маџарске“. После 1950. године образовали су два домаћинства у Чачку, а једно у Горачићима (Драгачево).

СТАНИШИЋИ (2 к, Никољдан) су досељени 1809. године из околине Сјенице. Надимак им је Чимбури, уствари старо презиме. Чимбура, иначе, има, у засеоку Кнежевац (Штаваљ код Сјенице).¹⁵ Није јасно порекло старог презимена, а ново је од имена претка Станише.

ЈОВАНОВИЋИ (2 к, Томићдан) су 1809. године досељени из правца Санџака. Презиме им је образовано од имена претка Јована. После 1950. године образовали су једно домаћинство у Чачку.

ВИТОРОВИЋИ (1 к): стара досељеничка породица из Драгачева. Презименом чувају успомену на претка Витора.

СТРАЊАНЦИ (4 к, Ђурђевдан) су 1809. године дошли из Страњана у Санџаку (отуда им и презиме). После другог светског рата формирали су по једно домаћинство у Чачку и Врњачкој Бањи.

ДАМБУОВИЋИ (16 к, Ђурђевдан) су досељени 1809. године из Мелаје у Црној Гори. Није јасно порекло овог презимена. После 1950. године образовали су по једно домаћинство у Чачку и Београду.

КОСТИЋИ (3 к, Стевањдан) су давни досељеници, незнано откуда. (Можда из Ртију — Драгачево). Презименом чувају успомену на претка Косту.

НИКИТОВИЋИ (2 к, Никољдан) су досељени 1809. године из правца Санцака. Презименом чувају успомену на претка Никиту. После 1950. године формирали су два домаћинства у Београду.

ЈОКОВИЋИ (4 к, Стевањдан) су досељени највероватније 1809. године из Драгачева, а пореклом су из Црне Горе. Презиме им је изведено из имена претка Јока. После 1950. године има их у два домаћинства и у Чачку.

ШЉИВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су досељени вероватно 1809. године из Шума код Ивањице. Презиме им је образовано од речи шљиве, што упућује на бављење воћарством.

АНТОНИЈЕВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су вероватно 1809. године стигли из Санцака. Презименом чувају успомену на претка Антонија. После другог светског рата образовали су три домаћинства у Београду.

ПОПОВИЋИ I (2 к, Никољдан) су досељени после 1815. године из Горачића (Драгачево). Презиме упућује на претке-попове.¹⁶ После 1950. године формирали су по једно домаћинство у Краљеву и Београду.

ПЛАНИНЧИЋИ (5 к, Никољдан): после 1840. године доселио се, са породицом, Јован из Котраже (Драгачево).¹⁷ Презиме њихово изведено је из речи планина. После 1950. године има их у једном домаћинству и у Чачку.

МАЈСТОРОВИЋИ (2 к, Ђурђевдан) су из Драгачева. Матице умрлих сведоче да је 1886. године умро у Мршинцима Вукоман, рођен у Милатовићима (Драгачево).¹⁸ Преци су им били некакви мајстори, на што упућује ово презиме.

ПАЈОВИЋИ I (3 к, Цвети) су досељени после 1875. године из Драгачева. Матице умрлих кажу да је 1907. године умро Миљко (38), рођен у Зеокама (Драгачево).¹⁹ Презименом чувају успомену на неког претка Паја. Настанили су се на имању Ђулумара, који су изумрли. Иначе, од ових Пајовића образовано је после 1950. године једно домаћинство у Крагујевцу.

ПЕТАКОВИЋИ (1 к, Ђурђиц) су досељени 1882. године из Дубраве код Ивањице. Матице кажу да је 1886. године у Мршинцима умро Петроније Петаковић — Евтовић (50), рођен у Дубрави.²⁰ Није јасно порекло овог презимена (ако не упућује на име Петак). После 1950. године образовали су по једно домаћинство у Чачку и Трнави код Чачка.

БАБОВИЋИ (2 к, Никољдан) су досељени 1891. године из Радишића Дола код Сјенице. Ово потврђује и податак да је 1892. го-

дине у Мршинцима умро дговодишњи Љубомир, рођен у Радишића Долу.²¹ Презиме им је образовано од речи бабо. После 1950. године образовали су и једно домаћинство у Београду.

ДРАГИЋЕВИЋИ I (2 к, Никољдан) су досељени из Срчева у Санџаку после 1880. године.²² Презиме им је изведено из имена претка Драгића.

ЂУРЧИЋИ I (1 к, Врачеви) су дошли 1880. године из Смиљевца (моравички крај). Ово потврђују и матице које сведоче да је 1889. године умро Љубомир (15), рођен у Смиљевцу.²³ Преци су им вероватно били ђурчије, па отуда и порекло овог презимена.

ВУЧИЋЕВИЋИ I (3 к, Никољдан) су, по свој прилици, досељени под крај XIX века из Шареника (Ивањица). Презименом чувају успомену на претка Вучића.

МИЛЕНКОВИЋИ (7 к, Томиндан) су под крај XIX века досељени вероватно из Лука код Ивањице. Презименом чувају успомену на претка Миленка. После 1950. године формирали су по једно домаћинство у Чачку, Скопљу и у Енглеској.

МАРИЋИ (2 к, Ђурђиц) су досељени почетком XX века из оближњих Мрчајеваца. Презиме им је изведено од имена неке Маре. После 1950. године формирали су по једно домаћинство у Београду и у САД.

КАПЛАРЕВИЋИ (1 к, Никољдан) су досељени из Милатовића (Драгачево) после 1920. године. Неки њихов предак имао је чин каплара, па им је тако формирано презиме.

ПАВЛОВИЋИ I (4 к, Лучиндан) су пре првог светског рата настањени у Мршинцима. Матице кажу да је овде 1905. године умро Миладин (45), рођен у Кушићима (Ивањица). Презименом чувају успомену на претка Павла. Даљим пореклом су „од Никшића“. По свој прилици, они су у Мршинце дошли на имање својих сродника који су и раније живели у овом селу — јер, Павловићи се помињу још 1828. године.²⁴ После другог светског рата образовали су и једно домаћинство у Бељини (Чачак). Друго презиме им је Јојовићи али и Алексићи.

АЛЕКСИЋИ (2 к, Лучиндан) су род са Павловићима. Досељени су после другог светског рата из Кушића. Презименом успомену чувају на претка Алексу. Друго презиме им је Павловићи, али и Јојовићи.

КРИВОКУЋЕ (5 к, Јовањдан — 20. јануар) су се пре првог светског рата доселили из Равне Горе (Ивањица). Ово потврђују и

матичне књиге: 1935. године овде је умро Драгутин (75), рођен у Равној Гори.²⁵ Презиме им је образовано од надимка.

СЛАВКОВИЋИ (6 к, Митровдан) су Драгачевци. Матице кажу да је овде 1937. године умро Миливоје (70), рођен у Ртима (Драгачево).²⁶ Презиме им је изведено из имена претка Славка. После 1950. године образовали су по два домаћинства у Чачку и Београду, а једно у Краљеву.

НЕШОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су 1920. године дошли из Глеђице (моравички крај). Презименом чувају успомену на претка Неша.

МИЛОШЕВИЋИ (2 к, Јовањдан — 20. јануар): Дмитар се из оближњих Горичана после првог светског рата привенчао у Лазаревиће. Презиме им је образовано од имена претка Милоша.

ВУЈИНОВИЋИ (4 к, Аранђеловдан) су после првог светског рата дошли из Драгачева. Матице сведоче да је овде 1934. године умро Савко (67), рођен у Губеревцима (Драгачево).²⁷ Презименом чувају успомену на далеког претка Вујина (Војина). После 1950. године образовали су два домаћинства у Чачку.

ПЛАЗИНИЋИ (5 к, Никољдан) су после 1930. године дошли из Драгачева. Најпре Јеврем, рођен у Губеревцима (Драгачево), који је 1936. умро у својој 68. години. По једно домаћинство образовали су и у Чачку и Београду.

НИКОЛИЋИ I (1 к, Никољдан) су после 1936. године дошли из Губереваца (Драгачево). Презиме им је изведено из имена претка Николе Радојичића Ровинца, чији се споменик налази на гробљу у Губеревцима.

ПАРЕЗАНОВИЋИ (1 к, Мратиндан) су после 1930. године досељени из Жаочана. Презиме им је родовско.

СМИЉАНИЋИ (3 к, Ђурђиц) су после 1920. године дошли из Равни на Златибору. Презиме им је изведено из женског имена Смиљана. Од 1980. године једно њихово домаћинство постоји и у Чачку.

ЦОГОЉЕВИЋИ (3 к, Ђурђиц) су после 1930. године досељени из Губереваца (Драгачево). Није јасно порекло овог презимена.

МАРЈАНОВИЋИ I (3 к, Аранђеловдан) су дошли после 1930. године из Шареника (Ивањица). Презименом чувају успомену на претка Марјана. После 1955. године образовали су по једно домаћинство у Чачку и Француској.

БЕНДИЋИ (6 к, Мратиндан) су дошли после 1930. године из Губереваца (Драгачево). Није јасно порекло овог презимена. После 1950. године формирали су по једно домаћинство у Чачку и Краљеву.

ЈЕЧМЕНИЋИ (5 к, Ђурђевдан) су досељени после 1925. године из Губереваца (Драгачево). Можда су производили јечам, па им је од тог занимања и презиме. Једно њихово домаћинство постоји и у Крагујевцу.³⁰

САТАРИЋИ (3 к, Јовањдан) су досељени после 1930. године из Милатовића и Губереваца (Драгачево), где је рођена Ружица (48), која је овде умрла 1936. године.²⁸ Презиме им је формирано од речи сатара (да ли су можда, њихови преци ковали сатаре?).

СТЕВАНОВИЋИ I (3 к, Никољдан) су дошли после 1925. године из Горачића (Драгачево), на имање својих сродника, раније досељених. Наиме, матице кажу да је 1907. године овде умро Ђурђе (75), рођен у Горачићима.²⁹ Презименом чувају успомену на претка Стевана. После 1950. године образовали су једно домаћинство и у Чачку.

БЕЖАНИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су досељени из Властелица — Каона (Драгачево) после 1930. године. Презиме им је изведено из речи бежанија — бежати.

ЂУРЧИЋИ II (1 к, Врачеви) су после 1930. године досељени из Милатовића (Драгачево). Неко од њихових предака био је ћурчија, па им је од његовог занимања образовано презиме. Има их у два домаћинства и у Чачку.

ГОГИЋИ (1 к, Лучиндан) су досељени после 1932. године из Милатовића (Драгачево). Није јасно порекло овог презимена. Једно домаћинство образовали су и у Краљеву.

ГАВРИЛОВИЋИ (3 к, Никољдан) су досељени после 1930. године из Брезове (Ивањица). Презименом чувају успомену на претка Гаврила. Њихова домаћинства (по једно) постоје и у Чачку и Сарајеву.

ЂУКИЋИ (2 к, Никољдан): Ђука се из Брекова (Ариље) доселио 1928. године. Презименом чувају успомену на неког претка. Једно њихово домаћинство постоји и у Чачку.

ЛАЗОВИЋИ (2 к, Никољдан): Петроније се из Шареника (Ивањица) доселио 1925. године. Матице кажу да је 1936. године овде умро Милош (14), рођен у Шаренику.³⁰ Презименом чувају успомену на неког претка Лаза.

ВУЧИЋЕВИЋИ II (3 к, Никољдан) су досељени из Шареника (Ивањица) после 1930. године. Презименом чувају успомену на претка Вучића.

СТОЈКОВИЋИ I (1 к, Никољдан) су дошли после 1930. године из Виче (Драгачево). Презиме им је изведено из имена претка Стојка.

Иначе, Стојковићи се помињу и у попису имовине и лица из 1863. године, али није јасно да ли су ова два рода истог порекла.³¹

ДРАГИЋЕВИЋИ II (1 к, Симондан) су домазети из Шума (Ивањица) у Вељовићима, којих више нема у Мршинцима. Дошли су пред други светски рат. Презименом чувају успомену на претка Драгића.

ПОПОВИЋИ II (1 к, Алемцијевдан) су досељени 1938. године из Брекова (Ариље). Презиме њихово упућује на неког претка — свештеника (попа). После 1950. године формирали су три домаћинства у Краљеву, а једно у Зајечару.

ПЕТРОВИЋИ (1 к, Лучиндан): Влаисав је 1939. године досељен из Бјелуше (Ариље). Презименом чувају успомену на претка Петра. После 1960. године једно домаћинство образовали су у Београду (познати песник Бранислав Петровић).

ЦИВРИЋИ (5 к, Ђурђевдан) су досељени из Катића (Ивањица) пред други светски рат. Матице кажу да је овде 1943. године умро Драгољуб, рођен 1888. у Катићима.³² Презиме им је изведено од речи циврија, али није јасно због чега. Једно домаћинство имају и у Чачку.

МАСЛАРЕВИЋИ (3 к, Никољдан) су досељени из Шареника (Ивањица) 1935. године. Презиме казује да су производили масло. После другог светског рата формирали су по једно домаћинство у Краљеву, Вапи (Чачак) и у Аустралији.

После другог светског рата досељено је у Мршинце доста родова, чија су презимена, по правилу, изведена из имена предака, из занимања, или надимака:

ЋЕТЕНОВИЋИ (1 к, Никољдан) су из Ковиља (Ивањица),
СТОЈКОВИЋИ II (1 к, Никољдан) из Брезове (Ивањица),
РИСИМОВИЋИ (1 к, Никољдан) из оближњих Жаочана,
КАПЛАРЕВИЋИ (1 к, Никољдан) из Милатовића (Драгачево);
неки су били досељени између два светска рата, али су отишли у Београд (2 к),

ШУШИЋИ (1 к, Врачеви) су домазети у Лазаревићима из оближње Петнице,

СТАНИЋИ (1 к, Никољдан) су домазети из Трнаве (Чачак) у Ровинцима,

СОКИЋИ (1 к, Ђурђевдан) су из оближње Липнице,

МАРКОВИЋИ I (1 к, Врачеви) из Ариља,

МАРКОВИЋИ II (2 к, Стевањдан) из Сивчине (Ивањица),

МИЛУТИНОВИЋИ I (2 к, Мратиндан) из Куманице (Ивањица),

МИЛУТИНОВИЋИ II (1 к, Ђурђиц) домазети из Вапе (Чачак)
у Шљивићима,

НЕСТОРОВИЋИ (1 к) из Маскове (Ивањица),
СТЕВАНОВИЋИ II (1 к, Никољдан) из Осонице (Ивањица),
ЈЕВИЋИ (1 к, Лазарева субота) из Новог Пазара,
РАКИЋЕВИЋИ (1 к, Никољдан) из Губереваца (Драгачево),
МИНИЋИ (2 к, Ђурђиц) из Горњег Степоша (Крушевац),
НЕРАНЦИЋИ (1 к, Јовањдан — 20. јануар) из Придворице

(Дивићи, Ивањица),

ЂУРЧИЋИ III (1 к, Ђурђевдан) из Глеђице (Ивањица),
ЈАНКОВИЋИ (2 к, Никољдан) из Јабланице (Златибор),
ГЛОЂЕВИЋИ (1 к, Лазарева субота) из Новог Пазара,
ГОСТИЉЦИ (1 к, Ђурђевдан) из оближње Липнице,
КАПЛАНОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) из Глеђице (Ивањица),
МАРАВИЋИ (1 к), из Јабланице (Златибор, а даљим пореклом

су из Партизанске Дрежнице у Хрватској),

ЈЕЛИЧИЋИ (3 к, Јовањдан) из Јабланице (Златибор),
ТАТОВИЋИ (2 к, Ђурђиц) из Кушића (Ивањица),
ТОМОВИЋИ (4 к, Никољдан) из Јабланице (Златибор),
МИЛЕКИЋИ (1 к, Никољдан) из Милатовића (Драгачево),
ЛУКОВИЋИ (1 к, Аранђеловдан) из Брекова (Ариље),
НИКАДИНОВИЋИ (1 к, Јовањдан) из Цветака (Краљево),
МАРЈАНОВИЋИ II (1 к) из Бреснице (Чачак),
ДАБОВИЋИ II (1 к) из Пресеке (Ивањица),
НИКОЛИЋИ II (2 к, Никољдан) из Јабланице (Златибор),
ПАЈОВИЋИ II (2 к, Цвети) из Слатине (Чачак),
ЈОВАНОВИЋИ (1 к, Никољдан) из Бајине Баште,
ШВАБИЋИ (1 к, Јовањдан) из Рајца (Чачак) домазети у Кри-

вокућама,

ДРАГИЋЕВИЋИ III (1 к, Аранђеловдан) из Шума (Ивањица),
РАДОСАВЧЕВИЋИ (1 к, Никољдан) из Горачића (Драгачево),
ПЕЈОВИЋИ (1 к, Лучиндан) из оближње Петнице,
СКИТЊЕ (1 к, Стевањдан) из Кукића (Чачак) домазети у Ко-

стићима,

БОГДАНОВИЋИ (1 к, Стевањдан) из Сивчине (Ивањица),
СТАНИСАВЉЕВИЋИ—КРШОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) из об-

лижњег Рајца,

САРИЋИ (2 к, Симондан) из Горњег Дубца (Драгачево),
СТОЈКОВИЋИ III (1 к, Никољдан) из Катића (Ивањица),
ПУЗИЋИ (1 к, Ђурђиц) из оближње Премеће,

БУРАШЕВИЋИ (1 к, Никољдан) из Кладнице (Сјеница),
 КУРЂУБИЋИ (1 к, Аранђеловдан) из суседне Слатине,
 ТУТУНОВИЋИ (2 к, Аранђеловдан) из суседне Слатине,
 РАДОЊИЋИ (4 к, Никољдан) из Маскове (Ивањица),
 ЗАРИЋИ (4 к, Никољдан) из Маскове (Ивањица),
 ЈОЈИЋИ (1 к) из Титовог Ужица,
 АРСОВИЋИ (1 к, Јовањдан) из Кушића (Ивањица),
 МИЛИШИЋИ (1 к, Аранђеловдан) из Лука (Ивањица),
 КОКОРИНЕ (1 к, Никољдан) из Јабланице (Златибор),
 ПЕНЕЗИЋИ (2 к, Ђурђевдан) из Јабланице (Златибор),
 БАСАРИЋИ (1 к, Никољдан) из Губереваца (Драгачево),
 ВУЛЕТЕ (1 к) из Далмације,
 БУЈИЋИ (4 к, Стевањдан) из Јабланице (Златибор),
 ВАСИЛИЈЕВИЋИ (1 к) из Живице (Драгачево),
 ЧАЛУКОВИЋИ (1 к, Јовањдан) из Петнице (Чачак),
 ДЕНИЋИ (1 к) из Житорађе,
 РУДИНЦИ (2 к) из Горњег Дубца (Драгачево),
 БАКИЋИ (1 к, Јовањдан) из Јабланице (Златибор),
 АЗАЊЦИ (1 к, Ђурђиц) из Васиљевића (Ивањица),
 НИКИЋИ (1 к, Никољдан) из Јабланице (Златибор),
 СИМОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) из оближњих Горичана,
 БАРАЛИЋИ (1 к) из суседних Мрчајеваца,
 ТОЧИЛОВЦИ (1 к) из Сјенице,
 ЈАНКОВИЋИ (1 к, Никољдан) из Јабланице (Златибор),
 ВУЧКОВИЋИ (2 к) из околине Сјенице (село Гоње),
 МАРСЕНОВИЋИ (1 к, Јовањдан) из Рашке,
 КЛИСАРИЋИ (1 к) из Губереваца (Драгачево),
 ЧИКИРИЗИ (3 к, Јовањдан — 20. јануар) из Ртију (Драгачево),
 СТЕВАНОВИЋИ III (1 к, Стевањдан) из Осонице (Ивањица),
 ДИДАНОВИЋИ (1 к) из Јабланице (Златибор),
 ТОДОРОВИЋИ (1 к) из оближње Петнице,
 РАНИТОВИЋИ (1 к) из Љубића (Чачак),
 ПЛАВШИЋИ (1 к, Стевањдан) из Маскове (Ивањица),
 ЦВЕТКОВИЋИ (1 к, Стевањдан) из Маскове (Ивањица),
 ПРТЕЊАЦИ (1 к, Ђурђевдан) домазети из Котраже (Драгачева) у Дамбуовићима,
 АЈДАЧИЋИ (1 к, Аранђеловдан) из Лисе код Ивањице,
 ЗЕЉОВИЋИ (1 к, Ђурђевдан) из Тијања (Драгачево),
 ЗАРИЋИ II (1 к, Никољдан) из Виче (Драгачево),
 ВУКОЈЕВИЋИ (1 к) из Бијелог Поља,

НИКОЛИЋИ III (3 к, Никољдан) из Ивањице,
 ДАБОВИЋИ III (2 к, Никољдан) из Кушића (Ивањица),
 ШИЈАКОВИЋИ (1 к, Никољдан) из Јабланице (Златибор),
 ЈАНКОВИЋИ (1 к, Никољдан) из Јабланице (Златибор),
 ЗАРИЋИ (2 к, Никољдан) из Маскове (Ивањица),
 КУЗЕЉЕВИЋИ (1 к) из Јабланице (Златибор).

Ређају се нови досељеници: РАДОЈИЧИЋИ, ВИРОЈЕВИЋИ, МАРЕНОВИЋИ, ОБРАДОВИЋИ, ПАВЛОВИЋИ... преваходно из Драгачева, моравичког краја и са Златибора.

У кући Рисимовића живи Предо ШТАВЉАНИН, досељен из оближњих Качулица 1970. године.

Да су досељавања у Мршинце интензивна потврдила су два последња пописа становништва; у селу је 1971. године било 1.339, а 1981. године — 1.381 житељ. По сведочењу мештана нови попис показује да је број становника знатно повећан у последњих неколико година.

Иначе, документа из XIX и XX века помињу и неке друге родове у овом селу (за које се не зна шта је са њима било): ВАРКАШЕ, ФИЛИПОВИЋЕ, ЈОКСИМОВИЋЕ, ДАВИДОВИЋЕ, ЈЕВТОВИЋЕ, РИСТИЋЕ, ТАНАСИЈЕВИЋЕ, СЕНИЋЕ, ЈЕВЂОВИЋЕ, ДОЛОВИЋЕ, АРСОВИЋЕ, НОВАКОВИЋЕ, ЧЕКЕРЕВИЋЕ, ЋЕРИМАНЕ, ПЕЈОВИЋЕ, ТОШИЋЕ, КАРИЋЕ, ПЕТРОВИЋЕ (старе), РАДОЈЕВИЋЕ, РАТКОВИЋЕ, РАДОВАНОВИЋЕ (ако нису Пупавице), ЈЕВЉОЋИЈЕВИЋЕ, МИЈАЙЛОВИЋЕ, СТЕФАНОВИЋЕ, СТАНИЧИЋЕ, РИСТОВИЋЕ, ЂУЛУМАРЕ, ПЕТРОНИЈЕВИЋЕ, ЂУЋЕ и КАЛАЈИЦЕ.³³

НАПОМЕНЕ

СЛАТИНА

1. Међуопштински историјски архив у Чачку (у даљем тексту: МИАЧ), Надежда Половина, Хроника Слатине, Мршинаца, Кукића и Жаочана, рукопис.
2. Владимир Тошић, „Мрчајевци и околина“, Месна заједница, Мрчајевци, 1978, стр. 114 и део у коме се описује Хаџи-Проданова буна. Тошић напомиње да се црква у Слатини звала Ружица.
3. Тошић помиње овај податак, као што чини и Велимир Тутуновић (1922), земљорадник из Слатине, са којим смо разговарали 8. новембра 1987.
4. „Турски катастарски пописи неких подручја западне Србије, XV и XVI век“, приредио Ахмед С. Аличић, I-III, Чачак, 1984—1985, стр. I — 200—201, III — 249.
5. Др Бранко Перуничкић, „Чачак и Горњи Милановац 1815—1915“, I, ИАЧ, 1968, стр. 55.
6. Подаци из Завода за друштвено планирање Скупштине општине у Чачку.
7. Казивање Велимира Тутуновића из Слатине, врсног znalца порекла слатинских родова.
8. Казивања Љубинка Ајдацића из Слатине.
9. Податак добијен од Радојка Николића, књижевника из Чачка.
10. МИАЧ, протокол умрлих из Слатине.
11. Микрофилм у МИАЧ.
12. Исто.
13. Казивања Вука Грујовића из Кукића.
14. Казивања Наде Маринковић, наставника из Слатине.
15. Казивања Милана Ђира Штављанина из Качулица.
16. В. Тошић, н. д., стр. 335.
17. Исто, стр. 305.
18. Разна документа у МИАЧ.
19. Исто.
20. Као под 7.
20. МИАЧ, матичне књиге.
21. Душан је овде умро, а чланови његове породице погинули су у току НОР-а.
22. Микрофилм у МИАЧ.

ЖАОЧАНИ

1. Казивања Жика Живановића, пензионера, из Жаочана; Радован М. Маринковић, „Јеличке легенде“, „Чачански глас“, Чачак, 1977, стр. 115, 143.
2. Хазим Шабановић, „Из прошлости насеља околине Краљева“, „Краљево и околина“, „Књижевне новине“, Београд, 1966, стр. 183.
3. „Турски катастарски пописи неких подручја западне Србије, XV и XVI век“, I, II, III, приредио Ахмед С. Аличић, Чачак, 1984—1985.
4. Др Бранко Перуничкић, „Чачак и Горњи Милановац, 1815—1915“, I, Историјски архив, Чачак, 1968, стр. 46 и 55.
5. Подаци из Завода за друштвено планирање Скупштине општине у Чачку.
6. Казивања Жика Живановића из Жаочана.
7. Казивања Станимира Чоловића (1919) из Жаочана, који ми је највише помагао на комплетирању података о овом селу, на чему му се захваљујем.
8. Исто.
9. Исто.
10. Радоје Ускоковић, „Исељени Никшићи“, „Зборник радова посвећен Јовану Цвијићу поводом тридесетпетогодишњице научног рада од пријатеља и сарадника“, САНУ, Београд, 1924, стр. 539.
11. Историјски архив у Краљеву, Протокол умрлих цркве у Ласцу.

12. Као под 7.
13. Као под 11.
14. Микрофилм у Међуопштинском историјском архиву у Чачку.
15. Као под 11.
16. Исто.
17. Исто.
18. Исто.
19. Споменици на Јоровића гробљу у Горачићима (Драгачево).
20. Казивања Александра Мајсторовића из Брезовица.
21. Као под 14.
22. Као под 11.
23. Као под 14.

КУКИЋИ

1. МИАЧ, Надежда Половина, Хроника Слатине, Кукића, Мршинаца и Жаочана, рукопис.
2. Казивања Радојка Јаковљевића (1921) и Вучка Грујовића (1940) из Кукића, који су аутору пружили велику помоћ у комплетирању података о становништву овог села.
3. Др Бранко Перуничкић, „Чачак и Горњи Милановац 1815—1915“, I, ИАЧ, 1968, стр. 46.
4. Исто, стр. 55.
5. Завод за друштвено планирање Скупштине општине у Чачку.
6. Као под 2.
7. ИАЧ, матичне књиге умрлих, у Месној канцеларији у Слатини.
8. Исто.
9. Исто.
10. Исто.
11. Исто.
12. Исто.
13. Исто.
14. Исто.
15. Исто.
16. Исто.
17. Исто.
18. Исто.
19. Исто.
20. Исто.
21. Исто.
22. Исто.
23. Исто.
24. Микрофилм у МИАЧ.
25. Као под 7.
26. Коста Јовановић, „Горње Драгачево“, САНУ, Београд, 1908, стр. 404.

МРШИНЦИ

1. Казивања Грујице Панића (1923) и Раша Дамбуовића (1930) из Мршинаца.
2. Исто.
3. Подаци преузети из „Турских катастарских пописа неких подручја западне Србије, XV и XVII век“, приредио Ахмед С. Аличић, I—III, Чачак, 1984—1985.
4. Исто.
5. Исто.
6. Исто.
7. Др Бранко Перуничкић, „Чачак и Горњи Милановац 1815—1915“, I, ИАЧ, Чачак, 1968, стр. 55.
8. Исто.

СТАНОВНИШТВО СЛАТИНЕ, ЖАОЧАНА, КУКИЋА И МРШИНАЦА

9. Као под 1.
10. Податак добијен од поч. Влаја Тошића, публицисте из Мрчајеваца.
11. Подаци из матичних књига — Месна канцеларија у Слатини.
12. Исто.
13. Исто.
14. Исто.
15. Казивања Јована Јелића из Чачка (родом из Штавља).
16. Ово потврђује и сачувана читуља Поповића, пронађена у Горачићима (Драгачево).
17. Као под 11.
18. Исто.
19. Исто.
20. Исто.
24. Податак добијен од поч. Влаја Тошића из Мрчајеваца.
25. Као под 11.
26. Исто.
27. Исто.
28. Исто.
29. Исто.
30. Исто.
31. Микрофилм у МИАЧ.
32. Као под 11.
33. Збирка докумената из различитих фондова у Међуопштинском историјском архиву у Чачку.

POPULATION DES VILLAGES DE SLATINA, ZAOČANI, KUKIĆI ET MRŠINCI

Depuis près de quatre ans, les experts de l'Institut ethnographique auprès de l'Académie serbe des sciences et des arts effectuent, avec la collaboration du Musée Nationale de Čačak, des recherches ethnographiques sur les territoires des communes de Čačak, de Lučani et de Gornji Milanovac. Le projet est financé par la Communauté scientifique de la région de Kraljevo, dont le siège est à Čačak.

Dans le cadre de ce projet, l'auteur du présent ouvrage étudie l'origine de la population des villages de la commune de Čačak, situés sur la rive droite de la Zapadna Morava. Une partie de ces recherches fait l'objet du présent ouvrage qui, sur la base de documents historiques, d'épithaphes et de déclarations des habitants les plus vieux, jette de la lumière sur l'origine de la population de Slatina, Zaočani, Kukići et Mršinci, villages qui avaient longtemps constitué la petite commune de Slatina.

La population de ces villages, où de nouveaux habitants continuent à affluer (en venant surtout du Sandjak, des villages des environs d'Ivanjica et du Dragačevo) est constituée, dans son ensemble, par des immigrés. Les familles les plus anciennes s'établirent dans ces villages dans la seconde moitié du XVIIIe siècle; l'immigration fut surtout intense en 1809, après 1814, dans l'entre-deux-guerres et après 1945.

En plus de ces données, l'auteur en donne aussi sur l'émigration des habitants de ces villages, particulièrement à partir de 1950, vers des centres industriels du pays et — vers l'étranger.